

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/869/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815206368
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815206368.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci žalobcu B., so sídlom v B., K. XXX, D. kráľovstvo, registračné číslo XXX XX XXX, zastúpeného: Advokátska kancelária O. O. s.r.o., so sídlom v R., S. XXX/XX, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. S., S. XXX/X, o zaplatenie 987,61 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júla 2015, č. k. 16C/163/2015-52, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 987,61 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere zo dňa 19.09.2012 uzavretej s jeho právnym predchodcom, spoločnosťou D., ktorá predstavovala úverovú istinu v sume 35,66 eur, úrok vo výške 97,27 eur, zosplatnenú istinu vo výške 778,71 eur, poplatky za upomienky vo výške 5 eur, 36 eur a 12 eur, zmluvnú pokutu 17 eur a poplatok za možnosť odloženia splátok 5,97 eur. Žalobcovi náhradu trov nepriznal. Žalobný návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie bez toho, aby sa bližšie zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku. Pri rozhodovaní vychádzal z tvrdenia žalobcu, že nadobudol pohľadávku voči žalovanej na základe zmluvy o postúpená pohľadávky z 13.11.2014, v oznámení o postúpení pohľadávky však oznamuje žalovanej, že nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky z 12.09.2012. Za účelom zistenia dátumu postúpenia pohľadávky a predovšetkým posúdenia či predmetom postúpenia bola i pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy, pretože súdu bolo známe z úradnej činnosti, že žalobca uvádza v žalobách i taký dátum postúpenia pohľadávky, ktorý časovo predchádza samotnému uzavretiu úverovej zmluvy, súd prvej inštancie vyzval zástupcu žalobcu na predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky z 13.11.2014, prípadne zmluvy z 12.09.2012. Uvedené považoval za dôležité i z hľadiska skúmania toho, či oznámenie o postúpení je dostatočne určité, zrozumiteľné a či údaje v ňom uvedené zodpovedajú skutočnosti ako sú uvedené v zmluve o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že žalobca uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd v rámci poskytovanej súdnej ochrany spotrebiteľovi má oprávnenie skúmať i platné postúpenie pohľadávky, čo je možné len v prípade predloženia zmluvy, ako písomného právneho úkonu. V konaní zostalo nepreukázané či a kedy došlo k postúpeniu pohľadávky, v akom rozsahu a či bolo žalovanej oznámené postúpenie pohľadávky správne. Vec právne posúdil podľa ust. § 526 ods. 1, 2, § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že v konaní bola úspešná žalovaná, ktorá si trovy neuplatnila, tieto si uplatnil iba žalobca, ktorý bol však v konaní v celom rozsahu neúspešný, preto súd prvej inštancie žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. K postúpeniu pohľadávky podľa § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka dochádza na základe písomnej zmluvy medzi veriteľom alebo postupcom a treťou osobou ako postupníkom, pričom jej platnosť nie je podmienená súhlasom dlžníka. Ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti, či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní, v ktorom sa postupník domáha proti dlžníkovi zaplata postúpenej pohľadávky. Žalobca v konaní predložil jeho oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.04.2012, adresované žalovanej na jej adresu trvalého bydliska. Po zaslaní oznámenia súdu predložil podací hárok, ktorý považuje za dostatočný dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že žalovanej bolo oznámenie doručené, resp. dostalo sa do sféry jej dispozície. Uviedol, že žalobca pripojil k žalobe oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré oznámenie je listinným dôkazom a zároveň aj hmotnoprávny úkonom, s ktorým sa mohla žalovaná oboznámiť najneskôr dňom, kedy jej súd doručil žalobu na začatie konania spolu s prílohami. Najneskôr dňom tohto doručenia je voči žalovanej nesporne účinný aj hmotnoprávny úkon - oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd prvej inštancie teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, eventuálne nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, kedy v žalobe tvrdil, že došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky a uniesol aj dôkazné bremeno predložením poštového podacieho hárku, lebo pri bežnom priebehu veci je namieste logický záver, že oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do sféry dispozície žalovanej. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie, eventuálne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, v potrebnej miere vykonal dokazovanie a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolacím súdom boli podrobne preskúmané všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní uplatnené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý nepreukázal, že mu pohľadávka veriteľa D. proti žalovanej, uplatňovaná v tomto konaní, bola postúpená. Žalobca takýto záver vo svojom odvolaní namieta s tým, že predložil oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, ako aj podací hárok, podľa ktorého toto oznámenie bolo žalovanej prostredníctvom pošty odoslané. Podľa neho v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak dlžníkovi postúpenie oznámil postupca, dlžník nemá právo požadovať od neho preukázanie postúpenia zmluvou o postúpení pohľadávky, a preto sa nemôže ani účinne dovolávať neplatnosti, či neexistencie takejto zmluvy v súdnom konaní.

7. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane žalovanej je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

8. Odvolací súd súhlasí s názorom žalobcu, že ak podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V tomto prípade sa však preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky nedožadoval dlžník - žalovaná, ale konajúci súd za účelom overenia žalobcom tvrdenej aktívnej vecnej legitímácie, keďže bolo potrebné zohľadniť, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, pri posudzovaní ktorého platí pre súd primárna

ochrana spotrebiteľa, čo vyplýva z právnej úpravy v ustanovení § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka. Táto požiadavka súdu bola navyše odôvodnená skutočnosťami zistenými z vykonaného dokazovania, ktoré i u konajúceho súdu prvej inštancie dôvodne vyvolali pochybnosti o postúpení pohľadávky. Konkrétne, žalobca v žalobe uvádza dátum uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky (13.11.2014) v rozpore s dátumom uvedenom v oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 17.02.2015, v ktorom sa hovorí o postúpení pohľadávky zmluvou zo dňa 12.09.2012, pričom nemožno prehliadnuť, že pôvodný veriteľ D. vyzýva žalovanú listom zo dňa 13.11.2014 na splatenie celého úveru na jeho účet bez toho, aby v liste poukazoval na postúpenie pohľadávky inému veriteľovi a upozorňoval žalovanú i na možnosť exekučného konania. Za tohto stavu bolo úplne namieste, že konajúci súd prvej inštancie požadoval od žalobcu preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie predložením zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalobca však zostal nečinný a aj svoje odvolanie založil na polemike o tom, čo je významné z hľadiska posudzovania ním uplatneného nároku, či iba otázka platného oznámenia, alebo otázka platného postúpenia pohľadávok.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

10. V odvolacom konaní mala procesný úspech žalovaná. Trovy odvolacieho konania jej nevznikli, preto odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 CSP rozhodol, že žalovaná nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).